

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

20.3.2006

B6-0191/2006 }
B6-0193/2006 }
B6-0194/2006 }
B6-0196/2006 }
B6-0199/2006 }
B6-0200/2006 } RC1

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az Eljárási Szabályzat 108. cikkének (5) bekezdése alapján, előterjesztette:

- José Ribeiro E Castro, a PPE-DE képviselőcsoportja nevében
- Margrietus van den Berg, Glenys Kinnock és Marie-Arlette Carlotti, a PSE képviselőcsoportja nevében
- Thierry Cornillet, az ALDE képviselőcsoportja nevében
- Frithjof Schmidt, a Verts/ALE képviselőcsoportja nevében
- Francis Wurtz és Willy Meyer Pleite, a GUE/NGL képviselőcsoportja nevében
- Ģirts Valdis Kristovskis és Eoin Ryan, az UEN képviselőcsoportja nevében

a következő képviselőcsoportok állásfoglalási indítványai helyébe lép:

- PPE-DE (B6-0191/2006)
- ALDE (B6-0193/2006)
- Verts/ALE (B6-0194/2006)
- GUE/NGL (B6-0196/2006)
- UEN (B6-0199/2006)
- PSE (B6-0200/2006)

a Cotonou megállapodás felülvizsgálatáról és a 10. EFA összegének meghatározásáról

RC\607719HU.doc

PE 371.617v01-00}
PE 371.620v01-00}
PE 371.621v01-00}
PE 371.623v01-00}
PE 371.626v01-00}
PE 371.627v01-00} RC1

HU

HU

Az Európai Parlament állásfoglalása a Cotonou megállapodás felülvizsgálatáról és a 10. EFA összegének meghatározásáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az AKCS-EU partnerségi megállapodás 2005. június 24-én Luxembourgban aláírt módosítására, és különösen annak „a módosított Cotonou megállapodásra vonatkozó többéves együttműködési keretről” szóló Ia. mellékletére,
 - tekintettel a Bizottság „Az AKCS országokkal való együttműködés teljes integrációja felé az EU költségvetésébe” című közleményére (COM(2003)590),
 - tekintettel a 2005. december 15-i és 16-i Európai Tanács következtetéseire, különös tekintettel a 70. pontra és a tagállamoknak az AKCS javára történő befizetéseiről szóló II. mellékletre,
 - tekintettel korábbi, 2004. április 1-ei, az Európai Fejlesztési Alap költségvetésbe történő bevonásáról szóló, 2005. június 8-i, a kibővített Unió 2007 és 2013 közötti politikai kihívásairól és költségvetési eszközeiről szóló, és 2005. november 17-i, az Afrikai Fejlesztési Stratégiáról szóló állásfoglalásaira,
 - tekintettel a tagállamok által 2005-ben vállalt kötelezettségekre, különösen:
 - mivel az EU és tagállamai 2015-re el fogják érni a GNI 0,7%-t jelentő ENSZ célkitűzést, amely révén az EU hozzájárulása a millenniumi fejlesztési célokhoz a 2003-as 33 milliárd EUR-ról 2015-re 84 milliárd EUR-ra fog növekedni (Európai Tanács, 2005. június),
 - egy közbülső, 0,56%-os EU célkitűzést 2010-re el kell érni, ami azt jelenti, hogy az EU által hivatalos fejlesztési támogatásra fordított összeg 67 milliárd EUR lesz (Európai Tanács 2005 júniusi csúcstalálkozója),
 - az EU és más adományozók 2010-ig meg fogják kettőzni az Afrika számára nyújtott segítséget 25 milliárd USD hivatalos fejlesztési támogatással (G8 csúcstalálkozó, 2005. július),
 - tekintettel eljárási szabályzata 208. cikke (5) bekezdésére,
- A. mivel a módosított Cotonou megállapodás Ia. melléklete megállapítja, hogy *„ezen új időtartam tekintetében az Európai Unió az AKCS-államoknak szánt támogatást legalább a 9. EFA keretében megvalósuló támogatással megegyező szinten tartja, az egyenlegek kivételével; mindehhez közösségi becslések alapján hozzá kell adni az infláció, az Európai Unión belüli növekedés, valamint az Unió 2004-es, tíz új tagállammal történő bővítésének hatásait”*,

- B. mivel miközben a Bizottság eredetileg 24,948 milliárd EUR-t kalkulált a 10. EFÁ-ra a 2008-1013-as (6 éves) időszakra, az Európai Tanács 2005. december 15-16-i brüsszeli ülésén csupán 22,682 milliárd EUR-ról állapodott meg,
- C. mivel ez a 2 milliárd EUR-os csökkentés ellentmond az Unió által a módosított Cotonou megállapodás Ia. mellékletében foglalt kötelezettségvállalásoknak, és nincs összhangban a számos, a fejlesztési támogatások jelentős növelésére 2005-ben tett politikai ígérettel,
- D. mivel az AKCS országok nem adták volna beleegyezésüket a módosított Cotonou megállapodáshoz a finanszírozásról szóló Ia melléklet nélkül, továbbá mert az EU tagállamainak meg kell felelniük kötelezettségvállalásaiknak,
- E. mivel még számos pontosítás szükséges mielőtt az EP hozzájárulását adná a módosított Cotonou megállapodáshoz,
- F. hangsúlyozva, hogy az EFA költségvetésbe történő beemelése nem minden problémára megoldást jelentő csodaszer, de nem is gátolja az AKCS-EU partnerség hatékony működését,
- G. emlékeztetve, hogy 40 évvel az EFA létrehozása után nem indokolatlanok az annak reformjával kapcsolatos kérdések, és hogy a fel nem használt előirányzatok (11 milliárd EUR) kifizetésének gyorsaságával és felhalmozódásukkal kapcsolatos jelenlegi problémákat a jelenlegi rendszer nem oldja meg,
- H. mivel az EU Romániával és Bulgáriával történő bővítése 2007-re várható,
- I. mivel Kelet-Timor 2005. december 15-én csatlakozott a Cotonou megállapodáshoz;
- J. mivel a tengerentúli országok és területek (TOT) aggodalmuknak adtak hangot a 10. EFA-ból való kizárásuk miatt, valamint a TOT-ok és az EU közötti együttműködés bizonytalan volta miatt;
- K. mivel a Cotonou megállapodás elsődleges céljai a szegénység felszámolása, a fenntartható fejlődés és az AKCS-országok integrálása a világgazdaságba; mivel valamennyi AKCS-ország és EU tagállam elkötelezett a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása irányában;
- L. mivel a felülvizsgált Cotonou megállapodás nagyobb fontosságot tulajdonít a politikai párbeszédnek, és a fejlesztésnek tiszteletben kell tartania az emberi jogokat, a demokratikus elveket és a jó kormányzást, valamint a fenntartható fejlődést;
1. sajnálatát fejezi ki, hogy a 10. EFA teljes összege, amelyről az Európai Tanács döntött, nem éri el a Bizottság eredeti kalkulációját;
2. sajnálatát fejezi ki, hogy az igen nagyszámú, a hivatalos fejlesztési támogatások (ODA) nagyarányú megnövelését elősegítő 2005-ben tett politikai kötelezettségvállalás nem eredményezte a tagállamok EFA-hoz történő hozzájárulásainak jelentős megnövelését;

hangsúlyozza, hogy a 10. EFA javasolt összege a tagállamok GDP-jének mindössze 0,028%-át teszi ki;

3. helyteleníti, hogy egyrészt a tagállamok elkötelezték magukat a fejlesztési támogatások megnövelése irányában, másrészt azonban ha a 10. EFA összege azon a szinten marad, amelyet az Európai Tanács meghatározott, a Bizottság által kezelt ODA átfogó szintjei 2005-re 19%-ról 14%-ra fognak csökkenni, amely a fejlesztési politika *de facto* nemzeti szintre való visszakerülését eredményezi;
4. felszólítja a tagállamokat, fontolják meg a 10. EFA-hoz való hozzájárulásuk jelentős megnövelését;
5. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, tisztázzák, hogy a jelenleg felülvizsgálat alatt álló gazdasági partnerségi megállapodások fejlesztési dimenziójának finanszírozására hogyan kerül sor;
6. szorgalmazza, hogy a Tanács friss és új pénzüsszeget biztosítson a „segély kereskedelemért” programok számára és ragaszkodik ahhoz, hogy az ilyen programok miatt ne kerüljön sor más fejlesztési kezdeményezésekhez– például a millenniumi fejlesztési célokhoz – rendelt források átcsoportosítására;
7. felszólítja a Tanácsot, biztosítsa, hogy csatlakozásukat követően Románia és Bulgária is járuljon hozzá utólag a 10. EFA-hoz;
8. felszólítja a Tanácsot, hogy vegye számításba Kelet-Timor csatlakozását a partnerségi megállapodáshoz, továbbá hogy tekintettel a felülvizsgált Cotonou megállapodás 1a. mellékletében foglaltakra, egyértelműen pótlólagos legyen a támogatás, amelyet ennek az új országnak nyújtanak;
9. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy amilyen gyorsan csak lehetséges, tisztázzák a tengerentúli országokkal és területekkel való együttműködés jövőbeli finanszírozásának kérdését;
10. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, tisztázzák az Afrikai Unió finanszírozását beleértve azt is, hogy a MEDA-programból milyen mértékű finanszírozás szükséges;
11. emlékeztet arra, hogy valamennyi EFA kiadásnak összhangban kell állnia az ODA-ban foglalt alkalmassági szempontokkal, ahogyan azt az OECD Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága meghatározta;
12. felszólítja a Bizottságot, kezdeményezze a tagországok közötti koordináció biztosítását annak érdekében, hogy javítsa az EU-ból származó, illetve a kétoldalú kapcsolatokon alapuló fejlesztési támogatás eredményességét;

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást az Európai Unió Tanácsának, az Európai Unió tagállamainak és kormányfőinek, az AKCS-országok kormányainak és az Európai Bizottságnak.